

SOLVIT - изграждане, същност и потенциал

Димитър Александров

Вътрешният пазар на Европейския съюз със своите над 500 милиона потребители и около 20 милиона малки и средни предприятия¹ е в основата на европейската конкурентоспособност и представлява световна икономическа движеща сила².

Днес повече от всякога вътрешният пазар е част от ежедневието на гражданите на Европейския съюз, като подпомага дейностите и професионалната им реализация, а също така присъства и в личния им живот като граждани или като потребители, с което представлява същинският двигател на развитието на европейската икономика и бизнеса. Вътрешният пазар предоставя на предприятията от целия континент „национален“ пазар, на който те могат да продават своите стоки и услуги, който привлича инвестиции от цял свят и служи като трамплин за европейската търговия с чужди пазари.

Прекалено много проблеми, обаче, с които се сблъскват гражданите и предприятията във вътрешния пазар, остават нерешени или се разрешават само с цената на прекомерно много време и разходи чрез предвидените съдебни процедури. Това налага предприемането на мерки за ефективно разрешаване на проблемите на национално равнище и когато е възможно - по неофициален път. Постепенно се оформя идеята, че предприятията и гражданите трябва да познават значително по-добре своите права и възможности и трябва да са в състояние да ги използват ефективно и своевременно, за да може вътрешният пазар на Европейския съюз да функционира на практика. Тези предпоставки довеждат до създаването на SOLVIT³ - мрежата за извънсъдебно решаване на проблеми в областта на вътрешния пазар.

В следващото изложение ще бъдат очертани същностните характеристики на мрежата SOLVIT, като се отдаде дължимото на изграждането и развитието на мрежата до момента. След това ще бъде представен потенциалът на SOLVIT като метод за бързо и ефективно извънсъдебно решаване на спорове.

I. Изграждане на мрежата SOLVIT

Първата стъпка е направена през 1997 г. с Плана за действие по отношение на единния пазар. По силата на плана държавите членки са призовани да създадат „контактни точки

¹ Политиките на Европейски съюз: Вътрешен пазар, Люксембург: Служба за публикации на Европейския съюз, 2014 г., стр. 3

² Политиките на Европейски съюз: Вътрешен пазар, Люксембург: Служба за публикации на Европейския съюз, 2014 г., стр. 3 - Европейският съюз е икономиката с най-големия БВП в света, най-големият износител и вносител на храни и фуражи и съставлява 20% от световния внос и износ.

³ В превод от английски език „SOLVIT“ означава „разреша го“ или разреши проблема.

за гражданите и бизнеса“, към които да бъдат насочвани специфичните проблеми на вътрешния пазар. Така се полага началото на мрежа от координационни центрове (или „мрежа за решаване на проблеми“), състоящи се от специални звена, създадени в рамките на държавната администрация. Тези звена комуникират помежду си и чрез съвместни усилия разрешават презгранични проблеми. В своята работа координационните центрове са подпомагани и от т.нар. „контактни точки“ в администрацията, които отговарят за вътрешната координация на определени области от вътрешния пазар, като осигуряват връзка между националните администрации, гражданите и предприятията.

Мрежата на координационните центрове и контактните точки функционира в продължение на 3 години. Като основни нейни слабости се очертават липсата на уеднаквиени стандарти при третирането на казусите, липсата на такъв механизъм, който да позволи на гражданите да проследяват как практически функционира мрежата и липсата на обща база данни. Освен това проблем се оказват и недостатъчните човешки и финансови ресурси (при бързо нарастващ брой на регистрираните случаи), което води и до липсата на достатъчен капацитет за ефективно и качествено обслужване на гражданите и бизнеса.

Стремейки се да бъдат преодолени основни недостатъци на съществуващата мрежа за разрешаване на проблеми и да бъде използван натрупаният до този момент опит, в края на ноември 2001 г. Европейската комисия изпраща Съобщение до Съвета, Европейския парламент, Икономическия и социален комитет и Комитета на регионите, относно ефективното разрешаване на проблемите във вътрешния пазар⁴. В съобщението се предлагат четири стъпки за справяне с проблема: 1) създаване на обща он-лайн база данни; 2) извеждане на конкретни и общи за всички национални центрове принципи при разрешаването на казусите (случаите); 3) популяризиране на мрежата и 4) предприемане на превантивни мерки за предотвратяване случаите на повтарящи се проблеми.

На 07.12.2001 г. Европейската комисия приема Препоръка за принципите за използване на „SOLVIT“ - мрежата за решаване на проблеми във вътрешния пазар⁵. Препоръката представлява на практика първият устройствен правилник на SOLVIT. В нея са определени отговорностите на SOLVIT центрoвете и са установени ясни принципи, които да бъдат съблюдавани както от самата Комисия и страните членки, така и от цялата мрежа при разглеждане на конкретните случаи. Механизмите на сътрудничество в мрежата са одобрени впоследствие от Съвета⁶ и от юли 2002 г. SOLVIT започва практически да функционира пълноценно.

Близо 12 години по-късно, по силата на Препоръка на Комисията от 17.9.2013 г. относно принципите, приложими за SOLVIT (наричана „Препоръка 2013“), са разработени действащите понастоящем минимални стандарти относно предлаганите услуги, организацията на центрoвете и процедурата на мрежата SOLVIT. Определени са видовете

⁴ Communication from the Commission to the Council, the European Parliament, the Economic and Social Committee and the Committee of the Regions - Effective Problem Solving in the Internal Market („SOLVIT“) /COM/2001/0702 final/

⁵ Commission Recommendation of 7 December 2001 on principles for using 'SOLVIT' - the Internal Market Problem Solving Network (OJ L 331, 15.12.2001, p.79)

⁶ Council conclusions on the SOLVIT network. Internal Market Council - 1 March 2002 (Not published in the Official Journal)

случаи, които следва да бъдат разглеждани от SOLVIT, т.е. изяснена е компетентността на мрежата. Наред с това в „Препоръка 2013“ са уточнени връзките с други мрежи и е пояснена ролята на Комисията в рамките на мрежата SOLVIT.

II. Същност на SOLVIT

1. Обхват на SOLVIT

В т. II от „Препоръка 2013“ е определена компетентността (мандатът) на SOLVIT: *„Мрежата SOLVIT се занимава с разрешаването на проблеми с трансграничен характер, причинени от евентуално нарушение на правото на Съюза в областта на вътрешния пазар от публичен орган, когато и доколкото тези проблеми не са обект на съдебно производство на национално равнище или на равнището на Съюза“*. Въз основа на тази разпоредба могат да бъдат изведени следните основни характеристики на обхвата на SOLVIT:

A. Трансгранични проблеми

SOLVIT може да се използва само в случаи, в които са замесени поне две държави членки⁷. Терминът „трансграничен проблем“ е дефиниран в „Препоръка 2013“ като проблем, с който се сблъсква жалбоподател в една държава членка, свързан с евентуално нарушение на правото на ЕС в областта на вътрешния пазар от публичен орган в друга държава членка. Например, ако проблемът е свързан с непризнаване на професионалната квалификация на лице, което е български гражданин и се е установило на работа в друга държава членка. За трансграничен проблем се приема и ситуация, в която публичен орган от същата държава членка като тази на жалбоподателя нарушава правата му, след като жалбоподателят е упражнил правото си на свободно движение или когато се е опитал да го упражни. В тази хипотеза отново са замесени две различни държави членки - тази, в която (например, ако е нарушено правото на свободно движение на хора) жалбоподателят пребивава или иска да пребивава, и държавата членка по произход или установяване. В този смисъл SOLVIT не разглежда чисто вътрешни случаи, които възникват между публични органи и жалбоподатели от една и съща държава членка, без да се засяга друга държава членка. Целта на Комисията е винаги случаите да се разглеждат от центровете на SOLVIT в две различни държави членки, за да се осигури прозрачност и качество на резултатите. В така изградената система се създава взаимен контрол между центровете на SOLVIT, защото местният център поначало е натоварен да охранява интересите на жалбоподателя и съответно не допуска разрешение на проблема от водещия център, което да противоречи на правото на ЕС. Обратно, водещият център не може да предложи разрешение в разрез с правото на ЕС, защото местният център няма да го приеме.

Б. Проблеми, причинени от евентуално нарушение от публичен орган на правото на ЕС в областта на вътрешния пазар

Първата част от тази характеристика е въведена с „Препоръка 2013“, а именно изискването проблемът, който се разглежда, да е причинен от „евентуално нарушение“.

⁷ Включително страните по Споразумението за Европейско икономическо пространство

Първоначално, според Препоръката от 07.12.2001 г., SOLVIT се е занимавала със случаи на неправилно прилагане на правилата на единния пазар. Определянето на обхвата по този начин обаче е било твърде общо и е довело до непоследователност. Както и Комисията изтъква, във въведението на „Препоръка 2013“ терминът „неправилно прилагане“ предполага, че центровете на SOLVIT не могат да разглеждат случаи, при които националните правила противоречат на правото на ЕС (т.нар. „структурни проблеми“) и също така може да действа, само когато въпросното законодателство на ЕС има правно основание, свързано с вътрешния пазар. Наред с това, приложението на SOLVIT е било ограничено само до реални, а не и до потенциални случаи на неприлагане.

Понастоящем с термините „евентуално нарушение“ и „правото на ЕС в областта на вътрешния пазар“ се обхваща един по-широк кръг от случаи, без да се държи сметка за основната причина за възникване на проблема, като се подчертава, че дори и потенциалните нарушения могат да се разглеждат от мрежата SOLVIT. В своята „Препоръка 2013“ Комисията отчита, че случаите на неправилно прилагане са по-голямата част от практиката на SOLVIT, но отбелязва и че разглеждането на структурни проблеми е важно, за да се гарантира, че тези проблеми не остават незабелязани. За пълнота следва да се отбележи, че под „структурен проблем“ според дефиницията, дадена с „Препоръка 2013“, се разбира нарушение в резултат на национално правило, което е в противоречие с правото на ЕС.

Следващата важна част от тази втора характеристика на компетентността на SOLVIT е свързана с определянето на материалното право, чието нарушаване се разрешава чрез мрежата. „Правото на Съюза в областта на вътрешния пазар“ обхваща законодателство, правила или принципи на ЕС, свързани с функционирането на вътрешния пазар по смисъла на член 26, параграф 2 от ДФЕС. Това включва и правила, които сами по себе си не целят регулирането на вътрешния пазар, но които оказват влияние върху свободното движение на стоки, услуги, хора и капитали между държавите членки.

На последно място, нарушението на правото на ЕС в областта на вътрешния пазар следва да е извършено от публичен орган. Това означава, че едната страна по правоотношението, по което възниква необходимостта от съдействие от SOLVIT, трябва задължително да е публичен орган. SOLVIT не разглежда случаи на конфликти между физически лица и/или юридически лица, във връзка с правото на ЕС по повод вътрешния пазар.

Под „публичен орган“ според формалното определение в „Препоръка 2013“ се разбира всяко звено от публичната администрация на държава членка на национално, регионално или местно ниво или всяка структура, независимо от нейната правна форма, на която е възложено, въз основа на мярка, приета от държавата, да предоставя публични услуги под контрола на държавата и която разполага за тази цел със специални правомощия извън тези, които произтичат от нормалните правила, приложими в отношенията между гражданите. Определението е максимално обширно и включва не само държавни и местни органи, но и всякакви субекти на правото, натоварени с държавновластнически правомощия.

В. Проблеми, които не са обект на съдебно производство

За да подчертае неформалния характер на SOLVIT, Комисията определя, че когато представените за решаване проблеми са обект на съдебно производство, това е пречка да се образува преписка пред SOLVIT. Това обаче не означава, че ако е налице висяща

преписка пред SOLVIT, е забранено провеждането на съдебно производство. В този случай образуваната преписка се прекратява незабавно⁸. Като продължение на това правило следва да се има предвид, че разглеждането на случаи в рамките на SOLVIT не прекъсва установените сроковете за обжалване в държавите членки, нито им влияе по някакъв друг начин.

Според определението, дадено в „Препоръка 2013“, „съдебно производство“ представлява всяка формална процедура за разрешаване на спор пред съдебен или квази-съдебен орган. Този орган може да е на национално равнище или на равнището на ЕС. По изключение само административни обжалвания срещу органа, който е причина за проблема, не препятстват разглеждането на случая от SOLVIT.

На последно място, пряка последица от неформалния характер на SOLVIT е, че решенията, предлагани от мрежата, са неофициални и не подлежат на обжалване.

2. „Бенефициенти“ на SOLVIT

В широк смисъл мрежата SOLVIT е създадена и пряко насочена към гражданите и предприятията, за които се прилага правото на ЕС. Целта е тези субекти да имат възможност максимално лесно и бързо да получат разрешение на проблем, който възниква пред тях в резултат от нарушение на правото на ЕС в областта на вътрешния пазар от публичен орган. Допълнително облекчение е, че процедурата е напълно безплатна за жалбоподателите.

Според „Препоръка 2013“ активно легитимирани да подадат жалба до SOLVIT са всички физически и юридически лица, които срещат трансгранични проблеми. Те могат да отправят искане лично или чрез представител. Специална представителна власт е предвидена за организациите, които разполагат с възможността да отнесат до SOLVIT конкретен проблем от името на свой член или членове. Това не е изместване от правилото за активна легитимация, защото страна по процедурата отново е съответното физическо лице, а не организацията жалбоподател.

На следващо място, под физически лица и юридически лица трябва да се разбират онези лица, за които разпоредбите на правото на ЕС са приложими. Само субектите на правото на ЕС могат да се възползват от услугите на мрежата SOLVIT. Това е така, защото само за тези субекти възникват права и задължения от правото на ЕС. Съответно нарушението на правото на ЕС има пряко влияние върху тях.

По изключение, активно легитимирани да се обръщат към SOLVIT са и физическите и юридическите лица от Норвегия, Исландия и Лихтенщайн, за които по силата на Споразумението за Европейско икономическо пространство също се прилагат правилата на ЕС в областта на вътрешния пазар.

3. Организация на SOLVIT

Според „Препоръка 2013“ държавите членки, включително страните по Споразумението за Европейско икономическо пространство, са длъжни да създадат и поддържат

⁸ Препоръка на Комисията от 17.9.2013 година относно принципите, приложими за SOLVIT, т. III 6

свои SOLVIT центрове. По силата на това изискване към момента функционират общо 31 SOLVIT центъра, по един във всяка държава членка и по един в Норвегия, Исландия и Лихтенщайн. Всеки център задължително се изгражда като част от националната администрация на съответната държава, за да разполага с достатъчни правомощия за координация. По този начин се гарантира правилното прилагане на правото на ЕС в рамките на цялата администрация и се осигурява в максимална степен възможността да се намерят практически решения на разглежданите случаи. Така например, българският SOLVIT център е част от администрацията на Министерския съвет към дирекция „Координация по въпросите на Европейския съюз“. Дирекцията подпомага работата на заместник министър-председателя по координация на европейските политики и институционални въпроси.

При разрешаването на всеки случай, отнесен до SOLVIT, задължително си сътрудничат два центъра от две различни държави: местен и водещ център. Всеки от центровете има строго определени компетенции.

Под „местен център“ според „Препоръка 2013“ следва да се разбира центърът на SOLVIT в държавата, която е най-тясно свързана с жалбоподателя въз основа на националност, пребиваване, установяване или мястото, където жалбоподателят е придобил правата, за които търси защита. Изброяването не е изчерпателно. Основното изискване е жалбоподателят да е в най-тясна връзка със съответната държава, в която се намира SOLVIT центърът, за да бъде определен същият като „местен център“.

Водещият център, от своя страна, се определя като центъра на SOLVIT в държавата, в която е настъпило предполагаемото нарушение на правото на ЕС в областта на вътрешния пазар. От съществено значение е къде е извършено нарушението, а не къде са настъпили вредоносните последици от него, ако местата са различни. При локализиране на водещия център е от значение държавата, в която се намира органът, извършил нарушението, а не държавата, в която са настъпили последиците от това нарушение.

В зависимост от всеки конкретен случай един и същ SOLVIT център действа или като местен, или като водещ център. Затова според „Препоръка 2013“ всяка държава е длъжна да гарантира, че нейният SOLVIT център има достатъчно на брой и добре обучен персонал с оперативни знания на повече от един официален език на ЕС. Освен това служителите в мрежата трябва да разполагат с адекватни правни познания или със съответен опит в прилагане на правото на ЕС.

Последният важен елемент в организацията на мрежата SOLVIT е свързан с нейния он-лайн аспект. По силата на „Препоръка 2013“ всички проблеми, за които е била получена жалба, оценките, извършени от участващите центрове на SOLVIT, предприетите стъпки и предложените решения, следва да бъдат регистрирани в базата данни на SOLVIT по ясен и изчерпателен начин. Базата данни на SOLVIT понастоящем представлява он-лайн приложение, създадено като част от и в рамките на Информационната система за вътрешния пазар⁹. Основната цел на приложението е чрез използване на

⁹ Информационна система за вътрешния пазар е електронна система, разработена и поддържана от Европейската комисия, предназначена за обмен на информация между администрациите на държавите - членки на ЕС, във връзка с прилагане на европейското законодателство по Директива 2005/36/ЕО, Директива 2006/123/ЕО, Директива 96/71/ЕО и др.

новите технологии да се подпомогне разглеждането на случаите, представени на SOLVIT, като се улесни координацията между центровете и се гарантира бърз достъп до всички налични преписки.

4. Процедура на SOLVIT

Както вече беше изяснено, мрежата SOLVIT има уникална по своя характер процедура за разглеждане на трансгранични проблеми, която включва винаги участието на два координационни центъра от две различни държави. Тези два центъра - местен и водещ - следва да си сътрудничат по открит и прозрачен начин за намиране на бързи и ефективни решения за жалбоподателите, в пълно съответствие с правото на ЕС.

Процедурата стартира с жалба, отправена до местния за жалбоподателя SOLVIT център. Жалбата може да се подаде по няколко начина: по електронен път чрез попълване на он-лайн формуляр за жалби на официална страница на мрежата¹⁰ или на страницата на съответния център¹¹, или по електронната поща на съответния център; по телефон¹²; на хартиен носител на място или по пощата.

След като получи жалбата, местният център е длъжен да я регистрира, независимо дали изложеният проблем може или не може да бъде класифициран като случай от компетентността на SOLVIT. В рамките на една седмица центърът трябва да даде отговор на жалбоподателя дали приема случая и дали следва да се представят допълнителни документи. Ако проблемът не може да бъде приет за разглеждане, жалбоподателят се уведомява за причините и за други възможни начини на действие, включително чрез насочване или препращане, когато е възможно, към друга съответна мрежа¹³ или към съответните национални компетентни органи.

В случай, че проблемът е от компетентността на SOLVIT и са събрани необходимите документи, местният център съставя пълна преписка по случая и извършва цялостен правен анализ на проблема. След това местният център е длъжен да се свърже с водещия център и след като постигнат съгласие какъв език да използват, за да общуват помежду си, преписката се представя на водещия център.

Водещият център следва да потвърди приемането на даден случай в рамките на една седмица след представянето му от местния център. Приемането на случая за разглеждане от водещия център се съобщава на жалбоподателя от местния център. Потвърждението следва да е получено от жалбоподателя в срок до един месец след първото съобщение на местния център, касаещо възможността за използване на SOLVIT. Веднъж приел случая, водещият център следва да се стреми към намиране на подходящо решение, като редовно информира местния център за напредъка си. Когато проблемът, представен от жалбопо-

¹⁰ <http://www.ec.europa.eu/solvit>

¹¹ За България - в секцията „Подай оплакване“ на адрес: <http://www.solvit.government.bg>

¹² В този случай жалбоподателят е длъжен в максимално кратък срок след подаване на сигнала да предостави съответните доказателства.

¹³ Например „Вашата Европа“, „Europe Direct“, „Вашата Европа - Съвети“, мрежата „Enterprise Europe“, EURES, Европейски потребителски центрове, мрежата FIN-NET или Европейската мрежа на омбудсманите.

дателя, е структурен проблем, водещият център следва да оцени във възможно най-кратки срокове дали проблемът може да бъде решен чрез процедурата на SOLVIT. Ако счете, че това не е възможно, той следва да прекрати преписката и да информира съответните национални органи, отговорни за правилното прилагане на правото на ЕС в тази държава членка, за да се гарантира, че нарушението на правото на ЕС ще бъде преустановено. Комисията също следва да бъде уведомена посредством базата данни.

В срок от десет седмици от датата на регистриране на преписката жалбоподателят следва да е получил решение на проблема си, което може да включва обяснение за приложимото право на ЕС. По изключение, този срок може да бъде удължаван до максимум нови десет седмици, при условие че жалбоподателят е информиран за това.

Когато получи предложение за решение от водещия център, местният център е длъжен да провери дали решението е в съответствие с правото на ЕС. Ако е изпълнено това условие, местният център следва незабавно да информира жалбоподателя за решението и за действията, които трябва да се предприемат, за да се възползва от него. С това процедурата приключва, като впоследствие местният център е длъжен да покани съответния жалбоподател да изрази своето мнение относно разглеждането на случая от SOLVIT.

III. Потенциал на SOLVIT

Задача на Европейската комисия е да действа в защита интересите на ЕС и да следи за спазването в държавите членки на разпоредбите на ДЕС, ДФЕС и на приетото вторично законодателство. На основание чл. 258 от ДФЕС Комисията има изключителното право да прецени дали да започне процедура за нарушение за неизпълнение на задължения, произтичащи от правото на ЕС (т.нар. „infringement procedure“). Съгласно процедурата, ако Комисията установи, че дадена държава членка не е изпълнила свое задължение, тя може да прикани държавата да поправи това свое действие посредством изпращането на мотивирано становище. Ако държавата членка не се съобрази с полученото становище, Комисията може да сезира Съда на ЕС. При процедури за нарушение, при които държавата членка не вземе предвид решенията на Съда на ЕС, могат да бъдат наложени и финансови санкции, като техният размер се определя от Комисията. Трябва да се отбележи, че процедурата по чл. 258 от ДФЕС няма наказателен характер и има за задача да мотивира държавите членки да изпълнят своите задължения доброволно. Крайната цел е осигуряване на еднаквото прилагане на едни и същи правила на територията на целия Европейски съюз, а не санкциониране на отделни държави членки. Ето защо право да сезират Съда на ЕС за неизпълнение на задълженията имат и самите държави членки, които могат да подават иски едновременно срещу друга (чл. 259 от ДФЕС). Разбира се, процедурата отново минава през Комисията. Тя издава мотивирано становище до съответната държава членка, която има право на отговор.

Прегледът на практиката показва, че Комисията се стреми да разрешава тези случаи на неприлагане или неправилно прилагане на законодателството на най-ранен етап. Затова е създадена т.нар. информационна фаза на процедурите за нарушение, която няма правна регламентация в ДЕС и ДФЕС. Тя дава възможност за предварително информиране за намеренията на Комисията, при което държавата членка е в състояние да предприеме необходимите мерки за предотвратяване на започване на процедура по чл. 258 от ДФЕС.

Възможността Комисията да следи за спазването на изпълнението на задълженията от държавите членки и да предприема действия по тяхното отстраняване е от изключително значение за прилагане в практиката на правилата, одобрени на ниво Европейски съюз. В ежедневието стриктната правна рамка на законодателството на ЕС не винаги може да обезпечи пълноценното функциониране на вътрешния пазар, което често бива нарушавано при осъществяване на многобройни ежедневни презгранични преминавания. На свой ред затрудненията в дейността на вътрешния пазар рефлектират в най-голяма степен върху гражданите и предприятията, т.е. върху онези, заради които той е създаден. Основната роля на SOLVIT е именно да се справи с тези проблеми.

Според „Препоръка 2013“ мрежата SOLVIT има за цел да осигури бързи, ефективни и неформални решения на проблемите, с които се сблъскват гражданите и предприятията, когато техните права на вътрешния пазар на ЕС не се спазват от публичните органи. SOLVIT допринася за по-добро функциониране на вътрешния пазар чрез подпомагане и насърчаване спазването на правото на ЕС. SOLVIT предлага най-добрата гаранция за ефективно справяне със структурните проблеми на подходящо равнище. Едно от най-големите предимства на мрежата SOLVIT като извънсъдебен механизъм за разрешаване на трансгранични проблеми е предоставянето на възможност държавите членки на най-ранен етап да идентифицират области от националното законодателство, в които няма пълно прилагане на правилата на ЕС. Нещо повече, от изключително значение е доброволното отстраняване на проблемите, свързани с въвеждането в националното законодателство на актовете от вторичното право на ЕС и изпреварване на започването на процедури от страна на Комисията за установяване на неизпълнение на задължения.

От гледна точка на Комисията SOLVIT е възможност за намаляване на случаите, в които има неправилно прилагане или нарушаване от държавите членки на законодателната рамка, изработена на ниво ЕС, и осигуряване на прилагане в еднаква степен на тази рамка на територия, обхващаща над 500 милиона потребители.

От гледна точка на гражданите и предприятията, SOLVIT е начин не само да сигнализира, че техните права са били нарушени и е необходимо предприемането на коригиращо действие от страна на компетентните държавни органи, но и сигурност, че ще могат да оперират свободно и без ограничения във вътрешния пазар на ЕС. Само по този начин вътрешният пазар е в състояние да осъществи напълно целта, за която е създаден - да служи на своите потребители.

Използвана литература:

1. Политиките на Европейски съюз: Вътрешен пазар, Люксембург: Служба за публикации на Европейския съюз, 2014 г.
2. Communication from the Commission to the Council, the European Parliament, the Economic and Social Committee and the Committee of the Regions - Effective Problem Solving in the Internal Market („SOLVIT“) /COM/2001/0702 final/
3. Commission Recommendation of 7 December 2001 on principles for using 'SOLVIT' - the Internal Market Problem Solving Network (OJ L 331, 15.12.2001, p.79)
4. Council conclusions on the SOLVIT network. Internal Market Council - 1 March 2002 (не е публикувано в ОВ)
5. Препоръка на Комисията от 17.9.2013 г. относно принципите, приложими за SOLVIT.